

Versos d'octubre 2021

Avui amb la xeremia,
cornamusa, gaita, bot,
o sac de gemecs a seques,
em dispo a dir algun mot
sobre aquell Primer d'Octubre
que després de dur el cap cot
el vam alçar, perquè Espanya
mai no ens escolta; no et fot!

Del Nord van venir les urnes,
fruit de la complicitat
dels catalans, germans nostres,
que són a l'altre costat,
i de Ponent les trompades.
Ja ens havien avisat
amb l'«A por ellos» indigne
d'un poble civilitzat.

Amb odi i set de venjança,
les forces d'ocupació
per terra, per mar i aire,
varen fer córrer el bastó
en nom de la llei i l'ordre

i de la interpretació
esbiaixada que els jutges
fan de la Constitució.

Des de llavors el problema
que vàrem denunciar
Espanya no el sap resoldre
negociant i és ben clar
que si no baixa del burro
el poble persistirà,
per més taules de diàleg
que es puguin organitzar.

Voler resoldre el conflicte
amb les urnes no és un crim;
que no esperi qui governa
que el desig abaratim.
Tenim una llarga història
i sabem que per fer el cim
tan sols cal tenir memòria
i entendre bé d'on venim.

Per més que ens negui el PSOE
nostre dret a decidir
i el PP, Aznar i Casado
ens refreguin Sarkozy,
ha quedat clar al món i a Europa
que aquest és l'únic camí
per resoldre el vell conflicte
que tenim ara i aquí.

Fa quatre anys del referèndum
que mai més no hem oblidat
perquè tenim clar com l'aigua
que no fou cap disbarat
sinó un bany de democràcia,
pacifisme i dignitat,
d'un poble que vol ser lliure
i anhela la llibertat.